04_5_6_7_OBS.QXD 14.9.2006 12:02 Stránka 7

Milí čtenáři

Musím začít velkým zklamáním, které jsem zažila v sobotu 9. září. Vydala jsem se do Říčan podívat se na soutěž podle ZVV3. Nalezla jsem krásné cvičiště na okraji lesa, smutného pana Štěrbu a dva účastníky, z nichž jeden přijel až z Olomouce. Rozhodčí byl v lese na houbách. Soutěž se nekonala. Na to by museli být aspoň tři. Ze sedmi přihlášených se omluvil jen jeden, jestli jsem to dobře pochopila. Tak jsem se na vlastní oči přesvědčila, jak to u nás je se soutěžemi podle zkoušky ZVV3...

Ale když si odmyslím tuto skutečnost, bylo na cvičišti krásně. Povídali jsme si o psech a také o tom, jak důležitá je pro kynology přízeň městského zastupitelstva. Mluvili jsme i o soutěži CACIT v Letech a obdivovali, jak krásně byla uspořádána, a těšila se ohromnému zájmu jak účastníků, návštěvníků, tak i podpoře představitelů obce. Byla jsem se tam rovněž podívat, povídala jsem si se starostou a obdivovala jeho i pořádající kynology.

A následně v Říčanech mi bylo líto, že něco takového je pro národní zkušební řád momentálně nedosažitelné.

Asi bych měla vysvětlit „Informaci pro kynologickou veřejnost“ ze zápisu z 37. zasedání předsednictva ČMKU z 24. srpna t. r., kterou najdete na straně 55 a v níž sekretariát a plemenná kniha sdělují, že nebudou poskytovat informace, které by byly v rozporu se zákonem na ochranu osobních údajů (101/2000 Sb.). Ač se to totiž může zdát k nevíře, spadá pod tuto větu i případ, o kterém nám napsal jeden chovatel: „Požádal jsem ČMKU, aby mi vytiskli přehled udělených šampionátů ČR v plemeni čau čau za minulý rok. Bylo mi sděleno, že to není možné, že se mám obrátit na pověřeného funkcionáře klubu. Když se však chová ve více klubech, to snad abych obíhal každého zvlášť a pak nevím, jak by to bylo v případě, že titul obdrží zahraniční pes. A jestliže se někdo chce vážně věnovat chovu a potřebuje rodokmeny různých psů, dostává se do stejné situace – nezjistí nic, nebo musí pracně rodokmeny získávat od majitelů psů.“ Možná by si to zasloužilo odborný právní výklad, jakým způsobem se zákon na ochranu osobních údajů týká situace, kdy někdo chce znát rodokmen mého psa a jaké tituly získal.

Oznamujeme v tomto čísle dvě úmrtí, která se dotkla české kynologie. Klub krysaříků se rozloučil s ing. Janem Findejsem. Ale pražští krysaříci nebyli jediným plemenem, kteří mu vděčí za svůj rozvoj. Choval německé dogy. Před lety se přičinil o rozšíření dalmatinů v naší republice, a teprve poté zaměřil svůj zájem na vzkříšení českých národních plemen, především chodského ovčáka a pražského krysaříka.

Také paní Jarmila Křečková znamenala mnoho pro chov kolií u nás. Měla jsem k ní možná blíže než k ostatním chovatelům, protože se v období, kdy jsem přišla do redakce Psa, kamarádila s tehdejší redakční sekretářkou.

Také mne uchvátil Landings, nejen svým vzhledem, ale hlavně chováním. Kolie ze Zlaté Jalny byly nepřehlédnutelné. Zažila jsem dokonce kuriózní historku. Jestli jsem se o ní už někde zmínila, tak promiňte. Před sedmnácti lety o dovolené na Jaltě jsme ve městě uviděli krásnou kolii, která se naprosto vymykala vzhledem mezi všemi vořížky, kteří se tam po ulicích pohybovali. Ta vypadá, jako by byla od paní Křečkové, povídám manželovi. Nu vot, ana od něj, zo zalotoj jalny iz Pragy, pravila majitelka rozzářená nadšením, že někdo poznal, jak výjimečného psa má.

Také se snažíte v televizi sledovat pořady, ve kterých „hraje“ pes? A nenechali jste si ujít srpnové Dobrodružství kriminalistiky o zakladateli chovu německých ovčáků Horandovi von Grafrath? Pan režisér Moskalyk uměl policejní žánr přenést do filmu skutečně mistrně.

Bohužel do Londýna na výstavu v Imperiálním válečném muzeu o zvířatech používaných ve válkách se určitě nedostanu. Tak to považujte jen za tip pro ty, kteří se do Londýna chystají.

Ještě jedna zpráva mě zaujala. Podle ČTK způsobila čínská řidička nehodu, když učila svého psa řídit. Pes prý rád sledoval dění v autě a tak mu chtěla udělat radost a svěřila mu volant do pacek. Sama prý jen šlapala na plyn či brzdu. To druhé asi pozdě.

A při té příležitosti mě napadá praktičtější informace. Na výstavě v Mladé Boleslavi, když jsem si prohlížela sortiment na stáncích, jsem objevila přenosnou tašku na malého psa uzpůsobenou k upevnění záchrannými pásy na zadním sedadle. Bylo to už dřív, nebo to je reakce na nový silniční zákon? V každém případě dobrý nápad.

Zuzana Trankovská